

LBRIS

We know
books

CUM SĂRBĂTORIM

Crăciunul

CELE MAI FRUMOASE POVEȘTI PENTRU SĂRBĂTORI

Christian Dreller

Ilustrații de Elli Bruder, Jennifer Coulmann
și Isabel Große Holtforth

Bookzone
BUCUREȘTI, 2024

Cuprins

Spre Crăciun, cu toate pânzele sus! 5

Sub coroana bradului 10

Minunea de Crăciun a lui Cristii 16

Un Crăciun monstruos de frumos! 21

Când Îngerul Crăciunului s-a întâlnit cu Moș Crăciun 27

Un Crăciun cam aiurea 32

Eroii Crăciunului 37

Crăciunul în vizuina lui Bobo 43

Cum se serbează corect Crăciunul 49

Un oaspete neașteptat 55

În cofetăria Crăciunului 61

Panică la Muzeul scrisorilor cu dorințe 66

Doamna Petrescu și insula piratilor 72

Marele spectacol al Nașterii Domnului 77

Petrecerea de Crăciun a baronului Filipescu 82

Rudi, Dudi și caleașca roz cu unicorni 88

De două ori Crăciunul într-un an 94

O bunică de Crăciun 100

Magia e interzisă! 106

Când Moș Nicolae a adormit 112

Un puzzle de Crăciun 118

Salvați-l pe Roboerou! 124

Printesa Cowboy 130

Un Crăciun cu pâine și miere 136

*Spre Crăciun,
cu toate pânzele sus!*

Ilustrații de Isabel Große Holtforth

— Pe toate vrăjitoarele afurisite ale mărilor! bombăni căpitanul de pirați Bucuroiu Hanger. Nu se vede nici măcar o amărâtă de plută!

Se uită atent prin ocehan. În zare, îi apărură o insulă cu palmieri și un țarm acoperit cu nisip auriu și sclipitor și... nimic altceva – în afară de pescărușii care plonjau, croncănind, pe deasupra valurilor.

— O corabie frumoasă, plină ochi cu aur, oftă el. Nu cer prea multe azi, în Ajunul Crăciunului, nu?

— O să fie bine, căpitane! îl consolă cărmaciul său, Busolă. Entuziast, îi arată o familie de delfini care săgeta apele albastre pe care plutea corabia lor, Hodoronc-Tronc. Delfinii aduc noroc!

Dar Hanger nu era prea convins de asta. Posomorât, se întoarse spre puntea corabiei, unde echipajul încerca să deschidă un cufăr de lemn pe care îl capturaseră de dimineață, în timpul unui raid pe Tura-Vura. Însă oamenii de pe corabia prădată se dovediseră a fi săraci lipiți pământului. Atât de săraci, încât căpitanul Hanger și oamenii lui sfârșiseră prin a le oferi din proviziile lor, de milă, dar și pentru că era Crăciunul. Și, ca să-și salveze onoarea de pirați, luaseră cufărul ponosit din cala altminteri goală a corabiei. Și acum, afurisita aia de ladă nu voia să se deschidă nicicum!

„Dacă se află, n-o să câștig niciodată titlul de Piratul anului!” se gândi Hanger.

— Ahoi, mateloți! își încurajă el oamenii. O să primiți cu toții o porție dublă de budincă de ciocolată dacă reușiți să deschideți cufărul!

Promisiunea funcționează ca o vrajă. Gâfâind, șeful de echipaj Frunte-Lată se opinti în rangă. PÂRRRR! TROSC!

Capacul sări și ateriză pe punte cu o bubuitură. Toți se holbară uluiți la cufăr.

— Ei, ce-avem acolo? strigă Hanger, brusc mai animat. E ceva de valoare înăuntru? Poate monede de aur? Sau pietre prețioase?

Se duse spre ceilalți ca fulgerul.

— Ei, fir-ar spiridușul corabiei să fie! bodogăni el, apoi rămase fără cuvinte.

Cufărul era plin cu vârf... cu decorațiuni de Crăciun! Uluit, se holbă la zecile de globuri, de îngeri din paie și lumânări pentru pomul de Crăciun. Dar asta nu era tot. Dedesubt, găsiră o carte cu colinde, cutii metalice pline cu fursecuri de sărbătoare, cadouri frumos împachetate – toate cu etichete pe ele – și chiar pe fundul cufărului mai descoperiră și un costum de Moș Crăciun, cu tot cu barbă albă și fes roșu.

— Vai, murmură musul Suflețel. Le-am furat cadourile de Crăciun.

— Haide, nu mai fi așa de sensibil, îl dojeni șeful de echipaj Frunte-Lată. În fond, suntem pirați, nu altceva!

— Și, în plus, și noi le-am dăruit ceva! spuse cărmaciul Busolă.

— Exact! strigă căpitanul Hanger, aproape ușurat.

— Ăă... da, da, interveni șovăind Polonic, bucătarul corabiei. Dar, din păcate, erau pesmeții noștri cei mai vechi. Cei în care ne-am rupt dinții ultima oară.

Nimeni nu mai spuse nimic. Toți rămaseră adunați în jurul cutiei, privind prada și fâțându-se, stânjeniți, de pe un picior pe altul.

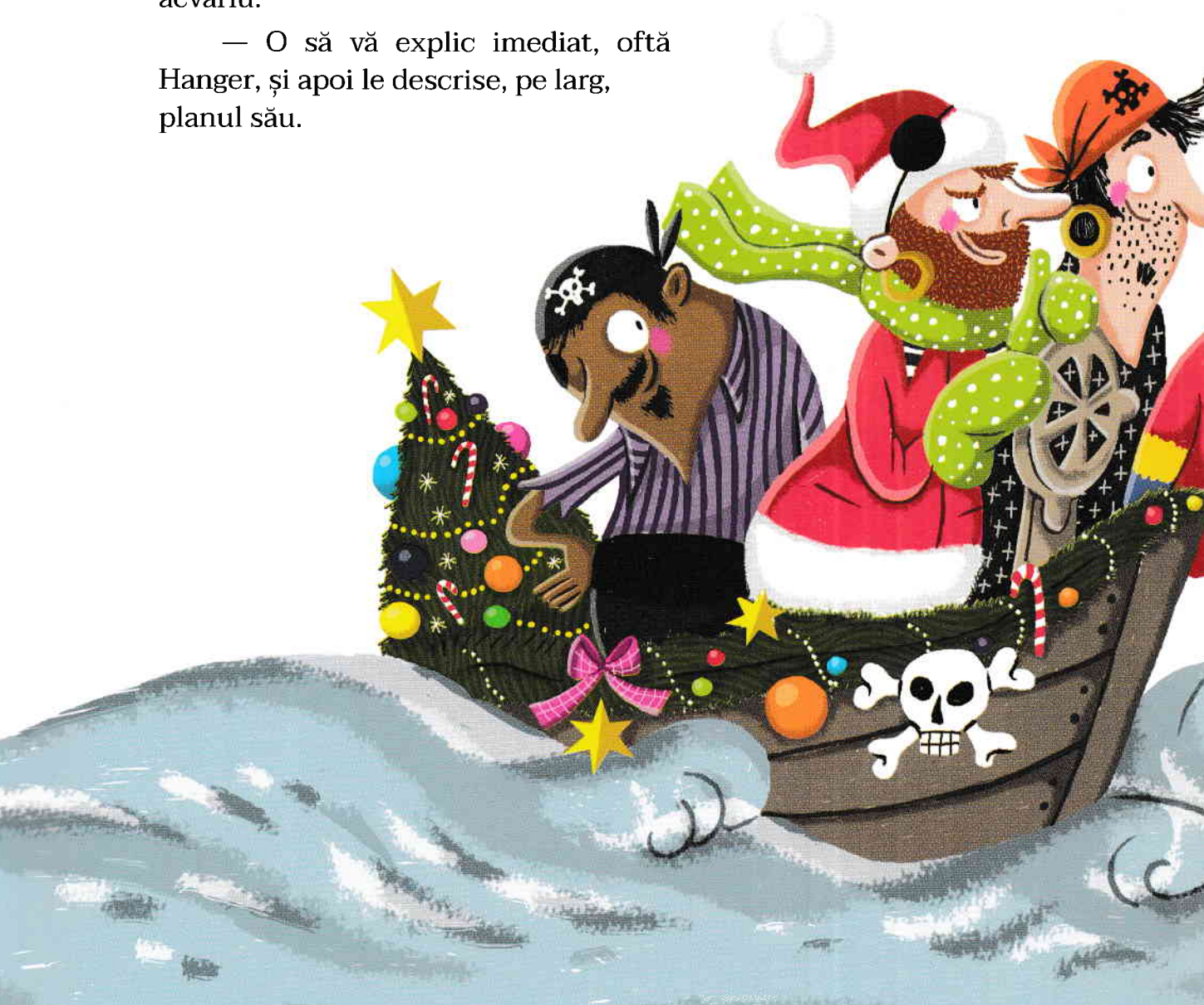
— Și dacă am..., începu șeful de echipaj, dar apoi tăcu, pentru că i se puse un nod mare în gât.

Căpitanul Hanger înțelese că trebuie să intervină de îndată, înainte să li se strice de tot renumele de pirați.

— Pregătiți corabia pentru un atac special de Crăciun!

Toți făcură ochii mari ca niște pești de acvariu.

— O să vă explic imediat, oftă Hanger, și apoi le descrie, pe larg, planul său.

Cu toate pânzele sus, corabia Hodoronc-Tronc porni după Tura-Vura. După nici două ore, Suflețel îi anunță de sus, din cuibul de observație:

— Corabie în față, căpitane!

— Era și timpul! Transpir ca un porc în hainele astea, mârâi căpitanul Hanger, și își scoase un pic căciula roșie cu moț și barba albă, ca să se răcorească în briza mării.

— Haide, căpitane, mai rezistă un pic! îl încurajă cărmaciul Busolă. O să faci niște ochi!

— O să vedem, o să vedem! bombăni Hanger.

Apoi se apropiară și Tura-Vura ajunse la o distanță potrivită pentru a trage cu tunul în ea.

— Trageți un foc de avertizare! ordonă Hanger și își scoase sabia.

Pirații traseră o ghiulea și, în clipa următoare, o fântână arteziană țâșni din valuri, drept în fața corabiei Tura-Vura.

Până aici le-a fost!

Speriați, membrii echipajului de pe Tura-Vura coborâră pânzele și se uitară în urmă, la atacatorii lor. Și nu le veni să-și creadă ochilor ce văzură: pe corabia de pirați, gonia spre ei chiar Moș Crăciun, cu sabia scoasă și cu moțul căciulii în vânt!

— Predați-vă! strigă Moș Crăciun Hanger. Țsta e un atac special de Crăciun!

De așa ceva, echipajul de pe Tura-Vura nu mai auzise niciodată, dar nici n-apucă să se dumirească ce și cum, că pirații se și urcară la bord.

Hanger se duse direct la căpitanul lor.

— Uite, asta-i pentru tine! bombăni el și îi îndesă un pachetel în mână.

Mirat, celălalt căpitan se uită la eticheta care atârna de pachet. Pe ea scria: „Pentru căpitan”.

— D...dar, se bâlbâi căpitanul de pe Tura-Vura, credeam că ăsta e un atac. Nu se dau cadouri în timpul unui atac!

— Nu-i un atac obișnuit, e un atac special de Crăciun, răspunse Hanger, de parcă s-ar fi mirat că e posibil să nu știe așa ceva.

Apoi făcu un semn cu mâna și piraiții începură să distribuie pachetele din cufărul furat, până când toți membrii echipajului de pe Tura-Vura își primiră cadoul.

— Da, deci Crăciun fericit! mârâi căpitanul Hanger și îi strânse mâna colegului său. Și fără supărare!

— Ei, Crăciun fericit și ție! îi răspunse acesta. V-am invita cu drag la masă, dar n-avem nimic altceva decât niște pesmeți tari ca piatra...

— Nu-ți face griji, îl întrerupse Hanger. Avem noi o idee.

Cât ai bate din palme, piraiții decorară corabia cu stelele din paie și cu globurile de Crăciun din cufărul furat.

Podoabele străluceau frumos în lumina lumânărilor aprinse după apusul soarelui și după ce se mai domolise și vântul. Iar cu fursecuri, colinde și cele mai delicioase feluri de mâncare pe care le avea de oferit bucătarul de pe Hodoronc-Tronc, avu loc o sărbătoare a Crăciunului cum nu se mai văzuse vreodată pe toate cele șapte mări laolaltă.

Sub coroana bradului

Ilustrații de Jennifer Coulmann

— Când o să ajungem odată? strigă Petra.

Nerăbdătoare, se suci în scaunul de mașină.

— Da, e plictisitor să mergem încet! se văicări și fratele ei, Sebastian, pe scaunul de lângă ea. Și el se cam săturase.

Se aflau în mașină cu mama și cu tata și mergeau să aducă un brad de Crăciun. Dar nu de la piață, ci direct din pădure. Ceea ce ar fi fost absolut minunat, dacă nu s-ar fi înrăutățit vremea atât de brusc. Nici nu ieșiseră bine din oraș, că începuseră să cadă stropi mari de ploaie, care se transformaseră, mai apoi, în fulgi uriași de zăpadă.

Iar acum pe șosele era fleșcăială, iar tata conducea foarte încet, ca să nu riște să derapeze.

— Ne-ați spus că e la doi pași, bombăni Sebastian în continuare.

— Păi, pe vremea asta, sunt mai degrabă doi pași de elefant, fu nevoită să recunoască mama.

Petra și Sebastian se amuzară.

— Sau două sărituri de cangur! chicoti Petra.

— Sau doi pași de uriaș! se amuză și Sebastian.

Continuară să meargă așa în ritm de melc pe drumul de țară, pe lângă câmpuri și ferme, în timp ce peisajul se acoperea de alb din ce în ce mai mult.

— Aha! strigă tata, deodată. Aici, după următoarea cotitură, e ferma de unde o să ne luăm bradul. E un loc secret, așa mi-a zis colegul meu.

Toți priveau încântați pe geamurile mașinii.

Impresionată, mama arată spre pădurea înzăpezită de brazi.

— Nu-i așa că arată frumos? Atât de liniștit și de feeric! De parcă Moș Crăciun în persoană ar putea să apară de după colț și să ne salute.

Și fix asta se și întâmplă – doar că nu așa cum își închipuise mama.

— Nu pot să cred așa ceva! șopti mama, când cotiră pe drumul către fermă.

Pe acoperișul unui hambar enorm chiar se afla Moș Crăciun: unul uriaș și gonflabil, din plastic, care se legăna încoace și-ncolo în ninsoare și le făcea cu mâna.

— Arată exact ca la târgul nostru de Crăciun! constată Petra.

Apoi le apăru în față și conacul fermei. Era luminat de mai multe reflectoare și, în dansul zglobiu al fulgilor de nea, arăta ca un castel din poveste. În fața lui, era un adevărat sătuc din căsuțe de lemn împodobite cu ghirlande de brad și cu șiraguri de luminițe. Un carusel se învârtea vesel pe muzică, peste tot mirosea a mâncare și era plin de oameni.

— Ce mai loc secret..., oftă tatăl, și se îndreptă către parcare.

Un pic mai târziu, se învâртеau nedumeriți prin fața standurilor. Nu se vedea niciun brad de Crăciun pe nicăieri.

— N-au decât cârnați și vin fierț aici? întrebă mama, care își freca întruna mâinile degerate.

— Ce-ați zice de un puncț fierbinte, mai întâi? propuse tata. Au mai în față, la căsuța aia.

Asta li se păru o idee bună și, în timp ce savurau un puncț delicios de portocale, aflară de la doamna drăguță de la stand că brazii sunt chiar după colț.

Din păcate, însă, se bucuraseră prea repede: într-adevăr, aveau brazi de vânzare, însă toți erau deja tăiați.

— Ce porcărie! bombăni Sebastian. Credeam că o să ne tăiem singuri bradul.

— Aaa, vreți să vă tăiați singuri bradul? îi întrebă vânzătorul de brazi.

— Da! strigă Petra, bucuroasă. Și pe cel mai frumos dintre toți!

— Nicio problemă, le răspunse bărbatul, după care îi îndrumă pe o cărare care ducea într-o pădurice din apropiere. Luați-o pe aici!

După două sute de metri, primul crâng de brazi la dreapta. Vă aduc o toporișcă și un fierăstrău.

Dispăru într-o colibă de lemn și se întoarse imediat.

— Dar să aveți un pic de grijă, spuse el, când îi dădu tatei fierăstrăul și mamei toporișca. Drumurile sunt un pic cam noroioase.

După cum s-a dovedit, „noroioase” era mai degrabă un eufemism! Drumurile nu erau doar un pic cam noroioase, erau mlăștinoase de-a dreptul! La fiecare pas, se scufundau până la glezne și, în cele din urmă, se umplură de noroi pe cizme și pe pantaloni.

— Dacă asta înseamnă „un pic cam noroioase”, atunci nu vreau să știu ce înseamnă „foarte noroioase”, bombăni mama.

— Ei, măcar acum ne putem alege liniștiți bradul de Crăciun, încercă tata s-o consoleze.

Se plimbară împreună printre șirurile nesfârșite de brazi, încercând să-l aleagă pe cel perfect. Dar unul era prea mic, altul prea strâmb, iar altul era doar în regulă, dar nici pe departe perfect.

Se însera și tocmai când erau pe punctul de a abandona căutarea, se întâmplă o minune: norii se împrăștiară și soarele ieși de după ei. Nu dură mult, dar suficient cât să-și arunce razele asupra unui brad din fața lor. Era subțire și drept ca o lumânare, strălucind precum o văpaie în lumina roșatică a apusului.

— Țsta este! strigă Petra, încântată.

— E perfect! șopti mama.

— Cel mai tare pom de Crăciun! spuse și tata.

— E grozav! fu de acord și Sebastian.

Încântați, admirară cu toții bradul, apoi tata făcu un pas în față cu fierăstrăul... și se opri.

— Ce e? întrebă Sebastian.

Tata ridică din umeri, stânjenit.

— Nu știu. Dintr-odată parcă mă simt ca... un ucigaș de brazi.

— Doar nu vorbești serios, nu? pufni mama și clătină din cap.

Ridicând din umeri, tata îi întinse fierăstrăul.

— Dacă vrei, fă-o tu!

Mama întinse mâna... apoi o lăsă să cadă la loc.

— Hm, bradul nostru parcă arată cel mai frumos aici în pădure, la locul lui, nu-i așa? șopti ea.

